

A Problémy, které způsobují nesoulad:

❖ Problém rozdělení v církvi.

- Jaké byly rozdíly v korintské církvi (1. Korintským 1,12)?
- Různí vůdci procházeli Korintem a každý věřící měl svého oblíbeného kazatele (Pavel, Apolos, Petr...) To dosáhlo až bodu, kdy mezi nimi vyvolalo rozpor (1. Korintským 1,11).
- Aniž by si uvědomili, že všichni hlásají společné poselství, zaměřili se na nepodstatné aspekty (1. Korintským 3,5-8).
- Postupně se život církve změnil (1. Korintským 3,3). Nedostatek jednoty zkresloval slavení svátosti (1. Korintským 11,33) a dokonce se navzájem žalovali u soudu (1. Korintským 6,1).

B Jak udržovat jednotu:

❖ Zaměření na Ježíše.

- "Je Kristus rozdělený? Byl Pavel ukřižován kvůli tobě? Nebo jsi byl pokřtěn ve jménu Pavla?" (1. list Korintským 1,13). Těmito otázkami vás Pavel chce přimět k zamyšlení.
- Jednota může být dosažena pouze tím, že Ježíš bude naším Pánem. Jednota není dosažena tím, že se držíme myšlení nebo nápadů bratra nebo sestry, nebo se tvoří uzavřené skupiny.
- Ale jednota v Ježíši není jednotnost. Neznamená to, že všichni myslíme o všem stejně, nebo že všichni jednáme stejně.
- Malé rozdíly v názorech, různé dary, které každý z nich má, když jsou soustředěny na Krista, místo aby vytvářely nejednotu, vytvářejí jednotu (1. list Korintským 12,12.13.25.27).
- Jednota v církvi je dosažena pouze tím, že zemřeme pro sebe a žijete pro Ježíše.

❖ Moudrost a zralost.

- Pavel nazývá nezralé křesťany, "děti v Kristu", "tělesnými" (1. list Korintským 3,1). Tento typ křesťana se dívá více na lidi než na Ježíše.
- Když je některým vůdcům přikládán nadměrný význam na úkor jiných, vznikají skupiny, které církve rozdělují. To je důsledek nezralosti. Proto nás Pavel zve, abychom dosáhli zralosti v Kristu (1. list Korintským 2,6).
- Nezralí, jsou jako děti (1 Korintským 3,1), živí se mlékem (1. list Korintským 3,2), jsou tělesní (1. list Korintským 3,3) a vedou je názory ostatních (1. Korintským 3,4).
- Zralí, dospělí (1. list Korintským 14,20), jedí pevnou stravu (list Židům 5,14), jsou duchovní (1 Korintským 2,13) a mají duchovní rozlišování (1. list Korintským 2,14).

❖ Kristova služba.

- Stejně jako dnes byli lidé v prvním století rozdělení podle politických, filozofických a náboženských myšlenek, ... Jak zabránit tomu, aby se tento způsob myšlení dostal do církve a způsobil rozdělení?
- Postoj vůdce na tom hraje velkou roli. Církevní vůdci by měli být jasní ohledně své role administrátorů. Nevlastní sbor, jen ho řídí pro Krista.
- Vůdcem církve je Ježíš, všichni ostatní ji vedou jako "služebníci Krista" (1. list Korintským 4,1).
- Služebník, který spravuje, se musí chovat jako jeho Pán: vždy připraven pokorně se odevzdat službě druhým (list Filipským 2,3-8).
- Jaká jednota by byla v církvi, kdyby se všichni – nejen vůdci, ale každý člen – chovali tímto způsobem?

❖ Život, ve kterém se zrcadlí poselství kříže.

- To, že kolem vůdců existují rivalita a frakce, neznamená, že bychom je měli odmítat. Naopak Pavel podporoval a hájil službu Apollóna a jeho dílo v Korintu (1. list Korintským 3,5-6; 4,6; 16,12).
- Když vedoucí jednají věrně, jsou hodni cti (1. list Korintským 4,2; 1. list Tim. 5,17). Ale i když tuto čest neobdrží, zůstávají věrní, protože vědí, že je to sám Bůh, nikoli lidé, kdo je musí soudit (1. Korintským 4,3-4).
- Křesťanští vůdci jdou v Ježíšových stopách tím, že jsou ochotni trpět za své bratry a sestry, a v případě potřeby i zemřít za jejich službu (1. list Korintským 4,11-13; 2. list Korintským 11,23-28).
- Ani vůdci, ani členové nejsou povoláni k tomu, aby spolu bojovali nebo se hádali, ale aby se spojili v oslavování Ježíše a kázání poselství kříže.